RobArte

GUIA RÀPIDA

PROTOCOL D'INICI

RESOL L'EXPEDIENT EN 5 PASSOS

Llegeix, observa, descarta i comprova: no cal saber d'art.

LA TEVA MISSIÓ

01 QUI
Identifica qui roba.

02 ON
Determina'n la casella.

03 AMB QUÈ
Dedueix l'objecte utilitzat.

04 POR ON
Troba la sortida.

1 LLEGEIX LES PÀGINES 1, 2 I 3
Coneix el robatori i els sospitosos; estudia el plànol; després aplica les proves, la regla i les declaracions. La pàgina 4 amplia l'obra, però no afegeix pistes.

2 COMPLETA LA QUADRÍCULA
Cada sospitós ocupa una casella amb el seu objecte. No hi pot haver dues persones a la mateixa fila ni a la mateixa columna. Fes servir les inicials per anotar les teves deduccions.

3 INTERPRETA CADA DADA
Les proves sempre són certes. La regla estableix la condició especial del cas. Cada declaració s'avalua com una unitat: el sospitós diu la veritat en tot o menteix en tot.

4 COMPROVA EL ROBATORI I LA FUGIDA
Qui roba ha de ser al costat de l'obra en horitzontal o vertical, mai en diagonal. La ruta fins a la sortida no pot travessar persones, obstacles ni caselles vigilades per càmeres.

5 TANCA LA RESPOSTA
Anota qui roba, la casella, l'objecte i la sortida només quan tot encaixi. Si et bloqueges, consulta la pista addicional de l'expedient abans de mirar la solució.

RECORDA Les sortides són obertures a la quadrícula.
La fletxa de cada càmera indica la direcció de vigilància.

RobArte

EXPEDIENT RA-002 · CAS 02

L'OBRA DESAPAREGUDA

DIFICULTAT A

La noia de la perla

Quatre cargols intactes. Una tapa posterior oberta. Cap empremta.



Johannes Vermeer, La noia de la perla, c. 1665. Imatge: Google Arts & Culture, via Wikimedia Commons. Domini públic (PDM 1.0). Retall, ajust tonal i conversió a B/N.

FITXA DE L'OBRA

La noia de la perla

Johannes Vermeer · cap al 1665
Oli sobre tela · 44,5 × 39 cm
Mauritshuis, l'Haia · Inventari 670

HO SABIES...?

No és un retrat, sinó una tronie: un estudi d'un personatge imaginari.

INFORME DEL ROBATORI

Durant una prova tècnica, una cortina antipols va ocultar la paret durant tres minuts. Quan la van aixecar, el marc continuava penjat, però el llenç havia desaparegut. La placa posterior reposava a terra i els quatre cargols no presentaven ratllades ni deformacions.

SOSPITOSOS



Noor van Leeuwen

Conservadora

Va demanar d'examinar una veladura abans d'obrir la sala al públic.



Pablo Cortés

Tècnic audiovisual

Va programar la cortina antipols i les proves d'il·luminació.



Eva Kramer

Taxadora d'assegurances

Va rebaixar provisionalment el nivell de risc de la sala.



Tomás Baeza

Dissenyador d'exposicions

Va canviar un plafó i va revisar els accessos de càrrega.

RobArte

EXPEDIENT RA-002 · CAS 02

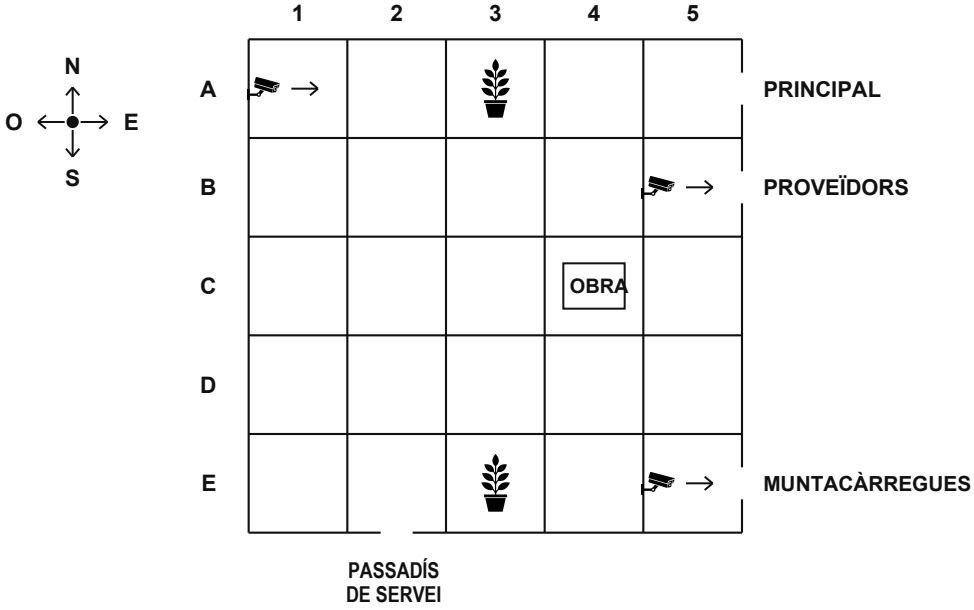

OBJECTES	SORTIDES	ELEMENTS
AR - Aerosol refrigerant	**PR** - Principal	• Obra
TC - Tallacables	**PV** - Proveïdors	• Planta
TP - Tornavís de precisió	**SE** - Passadís de servei	
SF - Sonda flexible	**MO** - Muntacàrregues	

QUADERN D'INVESTIGACIÓ

PISTA ADDICIONAL DISPONIBLE

PERSONA	CASELLA	OBJECTE	SORTIDA

Proves i declaracions

Contrasta els fets verificats amb les declaracions dels sospitosos.

PROVES

01 La conservadora era a la fila A.

02 Pablo era tres columnes a la dreta de Noor.

03 L'aerosol refrigerant era a la fila A.

04 El tallacables era a la fila B.

05 La sonda flexible era a la columna 1.

06 La sortida principal corresponia a l'aerosol refrigerant.

07 La porta de proveïdors corresponia al tallacables.

08 El muntacàrregues corresponia a la sonda flexible.

09 Només un tornavís de precisió podia treure aquells cargols sense deixar marques.

REGLA DE L'EXPEDIENT

Totes les declaracions són certes.

DECLARACIONS

NOOR VAN LEEUWEN

«Em vaig quedar a la columna 2, prop del lateral esquerre de la sala.»

PABLO CORTÉS

«Durant la prova era a la fila immediatament inferior a la de Noor.»

EVA KRAMER

«Jo estava alineada amb el quadre i per sota de la fila C.»

TOMÁS BAEZA

«Era just una fila per sota d'Eva, a la mateixa columna on hi havia la sonda flexible.»

RobArte

EXPEDIENT RA-002 · CAS 02

Arxiu de l’obra

Una mirada construïda amb llum

La noia sembla haver-se girat cap a nosaltres enmig d’un moviment. La boca entreoberta, la brillantor dels ulls i la llum sobre l’arracada produeixen una sensació de presència immediata. Tanmateix, darrere d’aquesta simplicitat aparent s’amaga una pintura construïda acuradament per capes.

ALLÒ QUE LA CIÈNCIA HA FET VISIBLE

El 2018, un equip internacional va examinar l’obra amb microscopis digitals, escàners i tècniques d’anàlisi que van permetre estudiar-ne els materials sense fer-la malbé. La recerca va revelar detalls avui gairebé imperceptibles i va mostrar que la pintura ha canviat considerablement des que va sortir del taller de Vermeer.

TRES DETALLS SOTA LA LUPA

1. Unes pestanyes diminutes

A simple vista, sembla que els ulls no tinguin pestanyes. L’anàlisi microscòpica i els mapes de raigs X van detectar petits pèls pintats amb tons marrons al voltant de tots dos ulls.

2. La cortina desapareguda

El fons no era originalment un espai negre i buit. Les imatges científiques van descobrir línies diagonals i variacions de color que indiquen una cortina verda plegada. Els pigments es van degradar fins a enfosquir-se gairebé del tot.

3. Una joia feta de pintura

L’arracada és una il·lusió creada amb unes poques pinzellades blanques, algunes opaques i d’altres translúcides. Vermeer ni tan sols va pintar-ne un contorn complet ni el ganxo que l’hauria d’unir a l’orella.

UNA PALETA INTERNACIONAL

La recerca va identificar ultramar natural, indi, cotxinilla, vermelló, blanc de plom i altres pigments. Les matèries primeres provenien de diferents indrets del món i arribaven als tallers neerlandesos gràcies a les extenses xarxes comercials del segle XVII.

D’OBRA OBLIDADA A ICONA

El 1881, el quadre estava descuidat i el col·leccionista Arnoldus Andries des Tombe el va adquirir per només 2,30 florins. Després de la seva mort, un testament secret va revelar que havia llegat dotze pintures al Mauritshuis. Entre elles hi havia la noia que acabaria convertint-se en la imatge més famosa del museu.

Documentació: Mauritshuis · projecte Girl in the Spotlight · Vandivere, Wadum i Leonhardt, Heritage Science 8, 20 (2020) · Text adaptat.